

ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งให้ปฏิบัติงานทั่วไปฟ้องคดีได้หรือไม่

สำหรับในระบบงานของหน่วยงานราชการเราก็ทราบกันดีว่าจะต้องมีผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งโดยปกติผู้บังคับบัญชาก็จะเป็นผู้มีอำนาจสั่งการตามบทบาทอำนาจหน้าที่ และผู้ใต้บังคับบัญชาก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ไปตามที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งไม่ว่าจะเป็นการมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือจะสั่งด้วยวาจาก็ตาม แล้วถ้าเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้เราปฏิบัติงานทั่วไป แล้วเราเห็นว่าเป็นการสั่งที่ไม่ถูกต้อง จะถือว่าเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากคำสั่งนั้นหรือไม่ และจะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้หรือไม่ อย่างไหน ในส่วนแรกต้องทำความเข้าใจก่อนว่า ในการปฏิบัติราชการการใช้อำนาจระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาอาจเป็นการใช้อำนาจออกคำสั่งที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาได้ เช่นกรณีมีคำสั่งลงโทษทางวินัย คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำความผิดทางละเมิด หรือจะเป็นการใช้อำนาจออกคำสั่งเพื่อให้การปฏิบัติราชการทั่วไปมีการดำเนินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสพผลสำเร็จ และเป็นประโยชน์กับทางราชการ วันนี้อย่างจะนำคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 802/2561 มาเป็นแนวทางให้เห็นว่า ถ้าเป็นข้อเท็จจริงเช่นคำพิพากษานี้เราจะฟ้องคดีได้หรือไม่ เรื่องนี้เป็นกรณีที่นายก อบท. มีคำสั่งห้ามเจ้าหน้าที่ที่ถูกดำเนินคดีอาญา ในข้อหาปลอมแปลงลายมือชื่อและทำลายเอกสารราชการไม่ให้เข้าไปในห้องคลังและห้องส่วนโยธา เนื่องจากเห็นว่าบุคคลดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งการมีคำสั่งลักษณะนี้ถือว่าเป็นการสั่งการให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการทั่วไป และเป็นการสั่งเพื่อไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งศาลก็เห็นว่า กรณีนี้ถือเป็นมาตรการภายในของฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่รายนั้นก็ยังไม่ได้รับสิทธิต่าง ๆ เช่นเดิม ศาลจึงพิพากษาว่าคำสั่งดังกล่าวมิใช่คำสั่งทางปกครองตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ดังนั้น ก่อนฟ้องคดีก็ต้องพิจารณารายละเอียดว่าจะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีหรือไม่เป็นสำคัญด้วยนะ..